

UITSPRAAK

SGIM 2018-015

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van

de heer **A**, wonende te **B**, hierna te noemen 'klager', tegen

zorgaanbieder de heer **C**, tandarts te **B**, hierna te noemen 'verweerder'.

Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt door het indienen van een op 30 mei 2018 ondertekend geschilformulier. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft dit geschilformulier op 31 mei 2018 ontvangen. Klager heeft bij brieven van 11 juni 2018 en 2 juli 2018 aan de Geschilleninstantie Mondzorg aanvullende informatie gestuurd.
2. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager verschuldigde griffiegeld op 11 mei 2018 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 7 juni 2018 het verweerschrift ingediend. Verweerder heeft op 29 juni 2018 aan de Geschilleninstantie Mondzorg aanvullende informatie gestuurd.
4. Partijen zijn bij brief van 28 augustus 2018 uitgenodigd voor een hoorzitting op 14 september 2018.
5. Klager heeft op 10 september 2018 de Geschilleninstantie Mondzorg telefonisch laten weten dat hij niet aanwezig kan zijn op de zitting.
6. De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 14 september 2018 te Naarden. Klager is niet ter zitting verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen.

Het geschil

Klager verwijt verweerder dat hij bij het uitvoeren van diagnostisch onderzoek niet heeft gehandeld zoals kan worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Klager voert hiertoe – zakelijke weergegeven – het volgende aan.

Klager meldde zich in 2016 bij verweerder met pijn aan zijn tanden. Verweerder verrichtte daarop bij klager handmatig onderzoek en constateerde een gaatje in een van klagers tanden. Uit een door verweerder gemaakte röntgenfoto bleek sprake van een ontsteking. Verweerder boorde daarop in klagers tandvlees, waardoor in het tandvlees een gat ontstond. Verweerder vertelde klager dat het gat in zijn tandvlees binnen vier weken zou sluiten.

Toen het gat in 2017 niet dicht bleek te groeien en klager pijnklachten had, meldde hij zich wederom bij verweerder. Verweerder heeft daarop het gat en klagers tanden onderzocht. Hij constateerde dat waarschijnlijk een ontsteking de reden was voor de pijnklachten.

Verweerder verwees klager daarop naar een endospecialist, omdat die mogelijk een oplossing kon vinden voor klagers pijnklachten.

De endospecialist heeft bij klager een gaatje in zijn kies geconstateerd, waarvoor een nieuwe kroon moet worden gemaakt en mogelijk een implantaat nodig is. Klager stelt zich op het standpunt dat verweerder dit gaatje in die kies heeft gemaakt en vordert van verweerder vergoeding van de kosten van de hiervoor genoemde behandeling waarbij een kroon of implantaat wordt geplaatst.

Het verweer

Verweerder heeft in zijn verweerschrift en ter zitting – zakelijk weergegeven – het volgende verweer gevoerd.

Algemeen

Verweerder heeft nooit een gat in klagers tandvlees of kies geboord.

De communicatie tussen verweerder en klager is altijd moeizaam geweest, omdat klager de Nederlandse taal niet optimaal beheerst, waardoor hij zaken verkeerd begrijpt, interpreteert en opvat.

2016

Klager meldde zich in 2016 bij verweerder met vage klachten bij elementen 16 en 17. Uit verweeders onderzoek bleek dat element 17 licht geïrriteerd was ('reversible pulpitis'). Dit kwam mede door diepe mesiale en distale vullingen. Klager had verweeders eerdere advies om ten aanzien van deze elementen een specialist te raadplegen naast zich neergelegd. Klager was overtuigd dat zijn klachten snel zouden zijn verholpen als de kroon op element 16 werd vervangen.

Klager meldde zich op 31 oktober 2016 bij verweerder met klachten over voedselimpact en een zeurend bot gevoel. Hoewel er geen bijzonderheden uit verweeders onderzoek naar voren kwamen, bleef klager de ruimte tussen element 16 en 17 als bron van klachten aanwijzen. Verweerder zag geen pockets en de kroonaansluiting was te zien met sonde. Aan de buiten- en binnenkant zag verweerder geen fracturen, wat hij ook constateerde door te kloppen op de elementen. Verweerder heeft geen differentiale diagnose gemaakt.

Om te onderzoeken wat wel de oorzaak van klagers klachten kon zijn, heeft verweerder vervolgens in overleg met klager een diagnostische flap uitgevoerd in de regio bij elementen 16 en 17. Verweerder heeft de diagnostische flap uitgevoerd om klager tevreden te stellen en aan te tonen dat verweerder klagers klachten serieus nam. Verweerder vermoedde dat klager boos zou worden, als verweerder geen diagnostische flap zou uitvoeren. Verweerder was bovendien op zoek naar mogelijke andere oorzaken zoals bijvoorbeeld een gebroken gedeelte van cement of porselein. Verweerder kon dat echter niet zien op de gemaakte röntgenfoto, en dacht dat mogelijk wel te kunnen zien door klagers tandvlees open te snijden.

Verweerder constateerde na het uitvoeren van de diagnostische flap echter niets afwijkends. Na uitgebreide reiniging van de worteloppervlakten is het geheel oplosbaar gehecht. Verweerder vertelde klager dat tandvlees in de oorspronkelijke ruimte zal komen te liggen. Verweerder vertelde klager niet dat de interdentale ruimte dicht zal groeien.

2017

Klager meldde zich in november 2017 wederom met lichte klachten bij elementen 16 en 17. Uit verweerders onderzoek bleek toen dat bij element 17 sprake was van reversible pulpitis. Klager vroeg verweerder om element 26 te voorzien van een kroon. Verweerder zag evenwel geen medische indicatie om de aanwezige kroon te vervangen.

Omdat de endospecialist meer verstand heeft van dit soort problematiek, heeft verweerder klager een verwijfsbrief voor deze specialist meegegeven.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder. Partijen zijn ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] niet tot een oplossing gekomen.

Klager heeft het griffiegedel binnen de daarvoor gestelde termijn voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt voorop dat zij klagers klacht over het boren van een gat in zijn tandvlees begrijpt als een klacht over de door verweerder uitgevoerde diagnostische flap. De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt daarover als volgt.

Klager meldde zich op enig moment bij verweerder met onduidelijke klachten. Verweerder heeft toen enkel de gebruikelijke tandheelkundige diagnostische onderzoeken uitgevoerd, maar kon klagers klachten op basis van dat onderzoek niet verklaren. Verweerder heeft vervolgens de keuze gemaakt om in overleg met klager een diagnostische flap uit te voeren. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft noch uit het dossier, noch uit verweerders verklaring ter zitting kunnen vaststellen dat verweerder een diagnose en indicatie had voor het uitvoeren van deze diagnostische flap. De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat verweerder op het moment dat hij koos voor een diagnostische flap niet alle beschikbare diagnostische instrumenten had benut, terwijl voor het uitvoeren van een diagnostische flap geen indicatie was en deze ingreep een risico inhoudt voor de patiënt. Dat op het moment van die keuze mogelijk sprake is geweest van spanningen in de behandelkamer ontslaat verweerder naar het oordeel van de Geschilleninstantie Mondzorg niet van de plicht om alle redelijke beschikbare diagnostische instrumenten te benutten, zelfs nu verweerder (impliciet) instemde met het overslaan van die instrumenten.

De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat verweerder zodoende niet heeft gehandeld als wat verwacht mag worden van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Klagers klacht is daarom gegrond.

Hiermee komt de vraag aan de orde of de door klager gevorderde schadevergoeding toewijsbaar is. De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat klager niet heeft aangetoond dat er een causaal verband bestaat tussen de door verweerder ten onrechte uitgevoerde diagnostische flap en het gaatje in klagers kies.

De Geschilleninstantie Mondzorg is daarom van oordeel dat de door klager gevorderde schadevergoeding niet kan worden toegewezen. Gelet op het feit dat klagers klacht gegrond is, is de Geschilleninstantie Mondzorg van oordeel dat verweerder het door klager betaalde bedrag aan griffierecht wel moet vergoeden.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klacht gegrond is;
- de door klager gevorderde schadevergoeding niet wordt toegewezen;
- het door klager betaalde bedrag aan griffierecht, zijnde € 75,00 door verweerder aan klager moet worden vergoed.

Aldus uitgebracht door:

Geschilleninstantie Mondzorg
14 september 2018